

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI 48-AS FÜGGETLENSÉGI KOSSUTH-PÁRT POLITIKAI LAPJA

A SZÉKELYUDVARHELYI „SZÉKELY TARSASAG” ÉS TÖBB EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Megjelenik hetenként kétszer: szombatkor és vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: egy évre 10 K., félévre 5 K., negyedévre 2 K. 50 fillér. Külföldre egész évre 12 K. Közsegek, községi előfizetők, papok és gazdasági egyesületi tagok egész évre 8 K., t. ritók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronaért kapják. Helyközi telefon 15. sz. egy példány ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

B E T E G H P Á L

LAPTULAJDONOS.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL: Székelyudvarhely, Kossuth-utca 31. szám, hova a köziratok, hirdetések és előfizetések küldendők. — Kéziratokat vissza nem adunk. Hivatalos hirdetések 100 szög minden szó 6 fillér, azon felül 4 fillér, magán hirdetések négyzet cm. 8 fillér, többszöri közlésnél 6 fillér. Nyílt-tér so a 1 K. Díjak előre fizetendők. — M. kir. postatakarékpénztári osek- és kiíráng 10,489. szám

Kossuth és Justh.

Irtá: **Dr Kovács Ernő**, orsz. képviselő.

Idegen embert társaságunkban rendszerint bizalmatlansággal fogadunk. Nem tudjuk, ütni fog-e, kellemetlen lesz-e. Kell idő, míg a társaság az új embert megszokja, kell várni, míg megszereti és sokára következik el, mikor áldozatokra is kész lesz érette.

A ki tud alkalmazkodni, tudja magát megszerettetni, az elérheti, hogy bizonyos irányban szereti is a társaságot. A ki nagy garraal, fenyegetően lép fel, az vagy lenyűgöz mindenkít, ha van hozzá hatalma, vagy kiszorítja az ellenállókat, ha ő az erősebb, vagy pedig őt szorítják ki.

Igy van ez nagyban az eszmék világában is. Egy új eszmét, azt szolgáló embereket meg kell szokni, majd megszeretni, mert különben pusztító harc tör ki, melynek folyamán az eszme és a körülötte csoportosult társaság, párt lehet győztes, de lehet legyőzött is.

Helyzetünk az, hogy a nemzet nagy rétegeiben él a szeretet a függetlenségi eszme iránt, egyúttal azonban tisztában kell lennünk azzal is, hogy a nemzet nem kíván forradalmat támasztani az uralkodó ház elűzésére. A függetlenségi eszme hívei tehát az uralkodóval szemben nem léphetnek fel azzal az erővel, melyet a mindenre elszántság adhat meg, nem vehetik kezükbe a kormányt azzal a tudattal, hogy kényszerítik a királyt, az uralkodó házat a lemondásra, ha nem enged a függetlenségi követeléseknek.

Kellő okossággal csak két út közt lehet választani. Vagy alkalmazkodunk a létező viszonyokhoz és fokozatosan valósítjuk meg programunkat, vagy nem alkalmazkodunk, de akkor távol tartjuk magunkat a kormányzástól, hirdetjük elveinket, de lemondunk arról, hogy egy szemernyit is megvalósítsunk azokból.

Van még egy harmadik út, de ez már nem az okosságé. Nagy hangon kiabálni, erősködni, hogy nem engedünk semmiben, de midőn helyt kellene allani, akkor megállapítani, hogy nincs erőnk a fenyegetéseinket beváltani.

Hosszú ideig a függetlenségi párt politikája az volt, hogy nem vállalkozik a kormányzásra. Ennek folytán nem is kellett alkalmazkodnia, 1906-ban a párt vezérei részt vállaltak a kormány-

zatban. A nemzet nagy többsége a választások alkalmával helyeselte ezt, megadta a függetlenségi pártnak a többséget.

Ezzel az ország a fokozatos haladás és az alkalmazkodás politikája mellett döntött. A vezéreknek az lett kötelességük, hogy kormány képessé tegyék a függetlenségi politikát, behízonnyítsák úgy a király, mint Európa előtt, hogy az a politika nem az anarchia, hanem tisztán a magyar érdekeknek öntudatos szolgálását jelenti.

Kossuth Ferenc tisztában volt feladataival. Már atyja ravatala mellett ismételve kijelentette, hogy célja kibékíteni a Habsburgokat a függetlenségi törekvésekkel. A ki ezt a célt, s az erre irányuló politikát nem helyeselte, annak nem volt szabad az ő vezérsége alatt megmaradni.

Justh támogatta Kossuthnak kormány vállalását. Tudnia kellett, mik ennek a lépésnek a következményei. És mégis, mikor Kossuth nagy államférfiúi tapintattal biztosítani akarta az utat a függetlenségi törekvések számára, akkor Justh volt az, aki gáncsot vetett.

Kossuth tudta, hogy az önálló vámterületnek, a banknak felállítása nem megy könnyen. Ausztria fél, hogy ennek következménye nagy gazdasági harc lesz, melynek folytán elveszti nálunk piacát. Kossuth ezért azt az eszmét vetette fel, hogy 1917-ben felállítjuk ugyan az önálló vámterületet s amiennék folyománya, az önálló bankot, de már most megállapodunk Ausztriával, hogy 1917-től 1927-ig milyenek lesznek a vámok közöttünk, vagyis meg egyezünk, hogy ez alatt a husz év alatt egymással gazdasági harcot nem folytatunk. 1927 után egészen szabad kezünk lett volna, zökkenés, harc nélkül tértünk volna teljes gazdasági függetlenségre.

Justh ezt megakadályozta. Izgatta az embereket a pártban. Tiltakozott a Kossuth által felvetett eszme ellen, követelte a banknak 1911-re való felállítását.

Kossuth féltette pártját a szakadástól, a maga jobb meggyőződését alárendelte a Justhénak, lemondott eszméje megvalósításáról s a kiegyezésről félszázalékos kvóta emelésbe egyezett a Justh által követelt bank formuláért. A ki ismerte Bécset, az már akkor tudta, hogy a bankra vonatkozó kikötés mit sem ér, a bankot 1911-ben felállítani nem fogjuk, félszázaléknak megfelelő milliókat hiába fizetjük.

Lehetett volna eredményt elérni a katonai kérdéseknél. Ha Justh meg tudta volna érteni, hogy a bank 1911-re úgy sem lesz meg, akkor a további küzdelemtől való elállás fejében el lehetett volna érni a katonai kérdések kedvező megoldását. Ehhez már minden meg volt, csak az a biztosítás, nem hogy a katonai kérdések kedvező megoldásával helyre áll a nyugalom. De Justhnak már nem kellett a nemzeti előrehaladás a katonai éren. A bank kérdéssel ketté szakította a függetlenségi pártot s megcsinálja — nem a bankot, hanem a Khuen kormányt. Kossuth jogosnak tartotta a szövetséget azokkal a 67-esekkel, kikkel együtt küzdöttünk a nemzeti ellenállásban. Justh hirdette a folyosón, népgyűlésekkel, hogy hazaáruló, ki ezekkel a 67-esekkel tart. Egyidejűleg ő vigan tárgyalt Lukácsal, s tiszteletre méltó naivsággal egyengette az utat a szabadelvű-párt feltámadásához.

Volt egy pillanat, mikor még lehetséges volt a nemzeti erők egyesítése, t. i. a Khuen-kormány megalakulása előtt. Az alkotmánypárt akkor mellőzve érezte magát, el volt keseredve; meg lehetett volna nyerni, ha Justh őszintén békülni akart volna. Justh ezt nem akarta.

Volt egy másik pillanat, mikor legalább a függetlenségi pártoknak kellett volna egységesen fellépniök, t. i. a Khuen-kormány bemutatkozásakor. Meg is történt volna. De Justh egy ötödrendű kérdést nagy fontosságúvá fújt fel; utódja, a házelnök ellen vihart támasztott s megkimélte a Khuen-kormányt.

A hová csak nézünk, azt tapasztaljuk, hogy míg az egyik ember: Kossuth épít lassan, de következetesen, addig a másik: Justh vadul neki megy a falnak; sokszor észre sem veszi, hogy az a saját falunk, mely még új, gyenge, szétrombolható.

Azt látjuk, hogy az egyik: Justh, folyton hirdeti az elvűséget, de egyúttal megakadályozza, hogy a másik: Kossuth csak valamit is alkothasson.

A nemzetnek utóvégre is választania kell a kettő közt. — Döntenie kell, hogy a vezetők hirdessék-e az ígéretet, de ne valósítsanak meg semmit; vagy pedig körültekintéssel, nyugodtan, de biztosan vezessék — előre a függetlenségi célok felé.

Meg kell határozni a nemzetnek, hogy ki legyen a függetlenségi párt vezére: Justh-e vagy Kossuth? ...

Ellenálló közgyűlés — ellenállás nélkül.

(Saj. tud.) Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottsága még a Fejérváry-féle darabontkormány elseprése után egy helyes szabályrendeleti módosítást léptetett életbe. Eszerint mindazon esetekben, mikor az országgyűlést ex-lexes időben elnapolják, havonként egyszer, a hónap első felében, a törvényhatóság rendes közgyűlést tart mindaddig, míg az országgyűlést szabályszerűen összehívják, és törvényes működését megkezdi.

Ilyen értelmű rendes közgyűlése volt törvényhatósági bizottságunknak a hó 11-én is — a szabályrendelet óta második esetben.

A közgyűlés maga azonban a legszűkébe tárgyakkal foglalkozott és így a nemzeti ellenállás érdekében, alig esett szó.

Egyedül Dr Valentsik Ferenc orsz. képviselő emlékezett meg a szabályrendelet intencióiról és tartózkodás nélkül kijelentette, hogy mikor azt Dr Paál Árpád főjegyzővel megszerkesztették, távolról sem ilyen szomorú kép állott előttük, amilyent most a lehangolt, kedvetlen közgyűlés képe mutat...

Hát bizony sajnálatos és szegényletes dolog is az, hogy a közgyűlésen csupán Dr Valentsik képviselő egyedül kellett a nemzeti ügy, a függetlenségi eszmék érdekében szót emeljen. Vajjon a többi képviselő urak hol voltak? Miért nem tettek indítványt, miért nem adtak hangot az országban „lassan, lassan”, de folyton tért hódítani meg nem szűnő Héderváry kormány küldöttének beiktatása ügyében? A hallgatás — beleegyezést jelent...

Nem hisszük, nem hihetjük, hogy a függetlenségi és 48-as párt oly lelkes harcosai, helyesléssel fogadnák ezt az állapotot, avagy belefáradtak volna a nemzet érdekében folytatott küzdelembe. Dr Nagy György végig kísérte Justh Gyulát az ország nagy részében és mégis beszámolót tart. Tőle sokan tanulhatnának, hogyan kell a képviselői hivatást betölteni...

Nincs idő most a pihenésre, hallgatásra. Ha most hallgatunk, a császár kegyeltjei — örökre elnémitanak; hirmondót sem engednek belőlünk a képviselőházba.

Ez a céljuk és ők nem pihennek. Hiszen farkasováló bitangot eleget találnak, akiket megvásárolni lehet, sőt ők maguk ajánlják vételre hitványságukat a vélt hatalomnak.

Szó sincs róla, a függetlenségi pártok többségben fognak bekerülni az országgyűlésre. De ehhez hallgatással hozzá jutni nem lehet. Ezért valamit tenni is kell.

Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottsága a jövő hónapban is

megtartja rendes közgyűlését. Ez alkalommal a függetlenségi pártok arra hivatottait ott akarjuk látni, a hol a haza érdeke kívánja...

Különben a pénteki közgyűlés egyet len nevezetessége Dr Valentsik Ferenc képviselő napirend előtti felszólalása volt. Megbotránkozásának adott kifejezést, hogy a nemzet jogainak védelmezése helyett, a tárgysorozaton oly szürke, szintelen dolgok szerepelnek, mint pl. a kecskelegelőről szóló szakályrendelet módosítása. Sérelmezte, hogy az alispáni jelentés elmaradt és a főispáni beiktatásról sincs szó, holott annak idején ezt ama nevezetes november 11-én napirendre tűzték. Váolja a politikai helyzetet; összehasonlítást tesz a Fejérváry és Héderváry kormány között. Különbséget nem lát. Senki sem tiszteli Haller gróf személyét jobban mint ő, de politikai vállalkozását feltétlenül elítéli és az ellen teljes erővel küzdeni fog. Az alispánt felkéri, hogy a rendes közgyűléseken szokásos jelentését jövőre tegye meg, hogy annak kapcsán a bizottsági tagok felszólalhassanak. Ez törvényes joga a vármegyének s azt elikkasztani nem engedi.

Az alispán Dr Valentsiket az utóbbi kifejezésért rendreutasítva, Ugron János hajdani darabont megyefőnök igyekezett fehérre mosni becses énjét. Magára vállalta a híres november 11-iki árulás következményeit. Igazolta azt, amit különben mindenki tudott, hogy annak idején Damokos Andorral ő hívatta össze a közgyűlést: számba vétetni azokat, kik hajlandók lesznek ötöt installálni. Legnagyobb megbotránkozásra, dicselkedve jelentette ki, hogy *darabontságát nem szégyenli*. Szóval minden darabont-ügyet annyira védelmezett, hogy ha a császár értesülne róla, Lueger helyett még bécsi polgármester is lehetne belőle...

Végül dr Sebesi alispán reflektált Valentsik felszólalására és hivatkozott a januári közgyűlésen adott feleletére.

Ezzel a napirend előtti felszólalások véget értek és a tárgysorozat pontjaihoz fogtak.

Elsőként került előterjesztésre az Ugron Ákos főispán felmentéséről szóló belügyminiszteri leirat, melynek mély sajnálattal történt tudomásul vétele után, a távozó főispán elévülhetetlen érdemeit jegyzőkönyvileg örökítették meg és erről értesíteni fogják.

Annyira gyorsan történt az elnöki enunciació, hogy lélekzetvételre sem maradt idő. Ennek tulajdonítható hogy a nemzeti küzdelemben oly elismerést érdemlő módon vezető résztvevő főispán arcképének a díszterem számára való megfestése érdekében indítványt tenni, idő nem adatott. Ezt azonban helyrehozni, úgy hiszszük, a vármegye törvényhatósági bizottsága — mintegy erkölcsi kötelességének fogja tartani.

Politikai természetű volt az Ugron Zoltán által beadott önálló indítvány. Ennek alapján — ellenvetés nélkül — kimondották, hogy az e hó 19 én Budapesten megtartandó választójogi értekezleten a törvényhatóság képviseltetni fogja magát és a mozgalmat üdvözlí.

A közgyűlés egyéb tárgyait néhány perc alatt az előadók, illetve az ál-

landó választmány véleménye szerint elintézték.

Igy végződött nálunk az ellenálló közgyűlés — ellenállás nélkül.

Kérdés. — Ugron János darabont megyefőnökségét nem szégyenli — azt mondá a közgyűlésen. — Kérdés, vajon tud-e ő már valamit szégyenleni?!...

Regi emlékek.

„Eltemetők Nagy István szomszédot. Már csak egyetlen ember él Etéden a 48—49. évi honvédek közül“. Ezt írta öcsém egy közelebbi levelében.

Nagy István szomszéd halálának a híre sok régi emléket elevenít föl nálam.

Második szomszédunk volt. Kertjük közepén egy kis emelkedettebb helyen állott a Rákóczi korban öcsének Nagy Boldizsárnak a háza, ki a régi iratok tanúsítása szerint „daliás zászlótartója volt etédi Simó Péter kuruc kapitánynak.“

A szomszéd Pista bácsit sugár, nem valami erős testű, de szelíd, nagyon becsületes, szorgalmas gazdának ismertem.

Mint kis gyermek voltam jelen házassága alkalmával a menyegzői vacsorán, először életemben ilyen helyen.

Nyári vasárnap délutánokon az ök kapuja eleje volt gyűlhelye a piacerszi szomszedságnak, s a mennyi „kicsiszek“ volt Pista bácsiéknál meg Gedő keresztapámnál, azt mind kihordottuk, mert a négy cövekre fektetett hosszú deszkapad nagyon rövid volt arra, hogy elférjen rajta a szomszedság, noha a gyermekesreg az utcán labdázott, kótyázott vagy karikázott s csak a csecsemőket tartották ölben az anyák. Legfőlebb valamelyik „plezuros“ fiu közeledett sirva az anyja felé, hogy letörölje a fölugrott karika nyomán kiserkedő vért, vagy „vizes ruhát“ borítson a kékülő foltra.

Ha emlékezetem nem csal, talán 1857, vagy 58-ban lehetett a mostanihoz hasonló izgalom, a délnyugati égen tündöklő tartalmas üstökös miatt.

Az összes szomszedság együtt volt a Nagyék kapuja előtt.

Félve, remegve nézegettünk a „sajgó malma fölött“ tündöklő üstökösre, mely ma éjjel megsemmisít a földön minden élőlényt; megsemmisíti magát a földtekét is.

A haragosok is kibékültek egymással a földi lét utolsó óráiban és esti 11 órakor „boldog feltámadást a más világon!“ jó kívánságokkal sirva vált meg egymástól a szomszedság, hogy az éjfél 12 órára hirdetett végpusztulás mindenkit otthon, családtagjai között érje, s legalább a gyermekeket álmában.

Még félálomban sokáig hallgattam a nagyanyám sohajtozásait: „uram Jézus, én Krisztusom, ne hagyj utolsó órámon!“, pedig unitárius volt, s késő vénségéig rendesen szülőfalujába Szentábrahámbra járt „urvacsorát“ venni. Hanem a rendes vasárnapi és a hétköznapi isteni tiszteletekre soha elnem mulasztotta volna az etédi ref. templomba menni. A miért panaszkodott is Karácson Mózes papunk, hogy sohasem alhatja ki magát, mert az a vén Gagyiné ráüzent a harangozóval,

hogy ne csak harangoztasson, hanem jöjjön is el a templomba minden reggel, mert ő a bezárt templom ajtó előtt nem imádkozhatik a kecskével.

Visszatérve a már néhai Nagy István szomszédunkra, kinek csak egy füle volt, kérdezősködésinket, hogy hová lett a másik: „Ledöfte egy muszka pika“ azt felelte. Büszke volt rá, hogy ily látható módon tudta igazolni 48—49-es honvéd voltát.

A Pista bácsi fél füléről eszembe jut a már letarolt „vágás erdejében“ egy bükkfa kergébe vésett következő irat: „Sera Ferencz itt ment haza a radnóti háboruból“, mely emlékeztető sorokat gyermek koromban sokszor elolvastam, s ebből is tudom, hogy nemcsak az etédiek táboroztak ott, miről apám és nagy bátyám oly sokat tudott beszélni. Apám az oláhpéterlaki futás miatt, Józsi bátyám a poff miatt, miben apámtól részesült.

Az etédiek Gagyi Elek kapitány, Kelemen Miklós hadnagy és Péter Izsák őrmester alatt az udvarhelyszéki nemzetőrsgben nösszas ideig táboroztak Radnóti alatt. Az élelem szükön volt. Ki is rabolták a radnóti udvart, Simó (Kalapos) György egy kas méhet kerítván kenyér nélkül éhesen falni kezdte a lépes mézet. Egy méh a nyelvét megszurván, kidagadt a szájából és sokáig nem tudott enni.

5000 oláh fölkelő elrejtőzött Oláhpéterlakán, s megvesztegetett magyar kémek azon hírt hozták a radnóti éhes táborba, hogy egy egész csorda marha van a péterlaki határon. Környü szerrel ellehetne hajítani a tábor számára. 300-an fölkeredtek s valóban megis pillantották a marhákat túl a falun.

Gyanutlanul indultak keresztül a falun, de egyszerre csak előrohantak az elbujt oláhok, s körülfogták.

„Szégyen a futás, de hasznos.“ Itt is igaznak bizonyult. A nemzetőrök, látván a tulerőt, visszafordultak, átvágtak az ellenségén, de az üldöző oláhok sokat fölkoncoltak közülök.

Kelemen Miklós hadnagyra egész tömeg rohant, ki hátát egy fához vetve, vitézül védte magát, de egy lándsa szurás térdén érvén, össze-rogyott. Így térdén is sokat levágott a támadók közül jó kardjával, míg végre összeapították. Megtizedelve kerülhettek vissza marhák nélkül, a kik jobban futhattak.

Ezen kirándulás alatt ért a nagybátyám, mint honvéd a táborba, mivel a muszkák szétvervén a Barcaságon, elszaladt a seregétől és haza ment. Otthon ráijesztettek, hogy főbe lövik, mint szökevényt, s ha már nem tudja, hol keresse föl csapatát, menjen le Radnóthra a nemzetőrök táborába.

Igy is tett. Kevés idő mulván elfogtak 25 oláhot a péterlaki üldözők közül.

Minden teketória nélkül kimondották, hogy fel kell akasztani őket.

Egy cigány vállalkozott rá azon reményben, hogy a nagy munkáért életben hagyják. A réten álló fűzfákra 24 társát fölakasztotta a bocsukoruk szíjával.

— No most magadat is akaszd föl! — kiáltották. Hasztalan volt minden irgalom kérés. Bátyám meg-sajnálta szegény cigányt, s egy füz-

dorongot a lába alá tett két fűzfán át, hogy rá állhasson a fulladozó cigány.

Apám azonban a dorongot félredobva, olyan pofot adott a könyörtelen öcsésének, hogy hatálig emlegette.

— Lettél volna csak te is velünk, amikor ezek körül fogtak és csak kevesen s nehezen tudánk megszabadulni Oláhpéterlakától, tudom nem sajnálkoznál rajta! — mondá.

Az emlékezetes fűzfából néhány megmaradt öreg törzset 1869. még mutatott nekem apám Kolozsvárra utaztunkban.

Sajnos emlékek a magyar nemzetre uszított honpolgárok kölcsönös öldökléséről. Isten óvja e haza lakóit hasonló eseteiktől! De legyen minél több Nagy István féle, székely népünkben!

Gagyi Samu.

HIREK.

MÁRCIUS 15.

Köszöntve légy te büszke nap! Aki magyar, ma neked áldoz. Magyar szívekből hő ima Repül az urnak zsámolyához. Tündödvé szálljon vissza lelkünk A mult ködébe messze-messze. Ki jövődnek épít hazát, Alapkövét a multban keresse.

Tündöklő nap oh! jer közénk, A korcs utódok táborába. Az elvakult testvérviszály Némuljon el a mult szavára, A negyvennyolc testvérisége Lobogjon köztünk újra fennen Egymásra törő pártos magyarnak Juttasd eszébe: sok az ellen!

Nagy tengeren kicsiny sziget Viszályok verte nemzetem! Körülled csendes a világ Csak benned dul a küzdelem. Mi lesz, ha ellenséged karja, A tenger összezsap feletted? A rabság kínzó vasbilincset Szegény hazám már elfeledted?!

Köszöntve légy te büszke nap! Szálljon szívünkbe szent varázsd. Hallgass meg magyarok Istene, Ki bűneinket megbocsátod! Oh adj hitet, hogy összetartsunk, Magyar a magyart, hogy ne bántsa, S a „Talpra magyar!“ szent igéje Visszhangra találjon hazánkba.

Buzogány.

— **Hazafias ünnepélyek.** A román kath. főgimnázium és ref. kollegium önképző-körei, március 15-én délelőtt 11 órakor tartják meg nyilvános ünnepségüket változatos műsorral. A polgárság nemzeti ünnepe d. u. 3 órakor a Budapest-szálló színháztermében lesz, a melyen az alkalmi beszédet Dr Valentsik Ferenc orsz. képviselő mondja.

— **Justh Gyula nálunk.** A függetlenségi és 48-as párt egyik elnökét, az országszerte körutazó Justh Gyulát, jövő hónap elsejére Székelyudvarhelyre várja polgárságunk. Ez alkalomra a pártvezér tiszteletére nagy ünnepséget rendeznek. A részletek megbeszélése véget ma (vasárnap) d. e. 11 órakor a Barkóczy Albert vendéglőjében értekezlet tartanak.

— **Jön a megyefőnök.** Haller János gróf, a Héderváry-féle főispán, ma (vasárnap) délután fél két órakor érkezik Székelyudvarhelyre. Lesz nagy cécó és a munkapártiak alázatos farkcsóválása. Az installációt holnap (hétfőn) d. e. 10 órakor tartják. Ezután potyaebéd lesz, a melyen azonban igazi függetlenségi ember nem eszik...

Az iparosok szabad lyceumában folyó hó 13-án d. u. 2 órakor lesz az évad befejező előadása, melyet Kovács Dániel ref. koll. tanár tart. Szavallattal közreműködnek Zengjeczky Károly és ifj. Rajk József.

Dr Nagy György beszámolója. Alig van még az országnak oly lelkes, hivatását annyira szíven viselő országgyűlési képviselője, mint Dr Nagy György, a csíkszentmártoni kerület derék székely képviselője. Megválasztása óta egyetlen alkalmat sem mulasztott el, hogy székely testvéreit a politikai alakulásokról értesítse. Minden évben beszámoló körutakat tartott; kerületének minden községét felkereste. Nincs is neki szüksége az abrakos tarisznyára, mert őtet a Dárius-kincsével sem lehetne megvesztegetni. De viszont hűséges székelyeit sem tudná senki tőle eltántorítani. Az egész Székelyföldön szeretett honatya, most megy ismét beszámolóra és ebből az alkalomból a kerület 48-as pártjának elnöksége így tudatja jövetelét: Polgártársak! Székely testvérek! Egy új nemzeti küzdelem előtt állunk! Kiujulnak a régi sajtó sebek! A küzdelemből a nemzetnek kell diadalmasan kikerülnie! Így követeli ezer esztendőnek történelmi igazsága, a multnak vérrel szentelt százezer emléke. Az ősmagyaroknak, a székelyeknek az első sorban kell harcolnia. Büszkeséggel hirdethetjük, hogy a mi képviselőnk, a mi székely testvérünk Dr Nagy György mindig ott harcolt. Tisztán, szeplőtlenül megőrizte a függetlenségi és 48-as zászlót, melyet kezébe adtunk, mindvégig hű és bátor katonája maradt Kossuth Lajosnak, a mi édes apánknak. Nem bujkal, nem titkolózik Dr Nagy György. Nyíltan, mindenki tudtával megy kerületébe, mert neki nincs mit takargasson; őtet választói és azok hozzátartozói is mindnyájan szeretik. Ellenjelöltje sem igen lesz, mert vele szemben bárki hiába venné fel a küzdelmet.

Szent Antal estély. Folyó hó 6-án Finkér nővérek és Reichert Adél sikerült estélyt rendeztek. Füstös Gyula bekezdő éneke után kedvesen játszott hegedűn a kis Kertész Béla édes anyja zongorakísérete mellett. Boga Janka sok tudással, finom közvetlenséggel szavalt a Mater dolorosa című költeményt. Szemlér Ferenc tanár pedig valósággal elragadta a közönséget mély gondolatokba foglalt szabad előadásával, melyben a keresztény erkölcsének szépségét emelte ki. Kertész Albertné egy igen kedves szerzeményét énekelte özv. Mihálovits Béláné, jól iskolázott szép csengő hangja teljes érvényre emelte tudását. Hosszan tartó taps és a szerző kihívása után, még két dalt énekelt ráadásul. Oltosi Oszkár ügyesen adott elő egy monologot. Füstös Gyula éneke zárta be a sikerült estélyt. A legközelebbi és ez évad utolsó estélyét e hó 27-ére, husvét másodnapjára tervezte a rendezőség. Ezt azonban — tekintettel a Székely Dalegyletnek már korábban kitűzött hangversenyére — bizonyára elhalasztják, esetleg korábban fogják megtartani.

Harfa szóló. Rendkívüli műsorvezetésben lesz része városunk és vidékünk a közel jövőben. A székelyudvarhelyi Székely Dalegylet husvét másodnapján rendezendő nagyszabású hangversenyen a kolozsvári honvédeknek fog közreműködni. Ez alkalommal pedig a zenekar harfa szólót is ad elő. Dávid királynak, s az ókori népeknek kedvelt hangszere volt a harfa. Ennek hangjainál sirtak el bánataikat, andalognak letűnt dicsőségük emlékeztetésekor. A harfa maga egy egész zenekart pótol. Hangja egészen lágy, nemesen csengő, tündér. Különös sajátossága, hogy valóságos énekkart vélünk mögötte hallani. Hallatára az érzések egész sorozata lép meg lelkünket. Most elandalít, majd a könnyekig megrázkólygat, s a következő percben lelkünket, egész valónkat fölemeli az Istenség régióiba. Ugy érezzük magunkat, mintha levetkőznénk volna egész földi voltunkat és egyenlőek lennénk a nem földi lényekkel. Nagy dicsőretekre válik a hangverseny rendezőségének áldozatkésztsége és e hangszer szerepeltetése. Ezzel egy mindig óhajtott, eddig el nem ért kedves élvezetben fogja közönségünket részesíteni. Most már csak a közönség van a sor, hogy megragadja az alkalmat és a ritka műveltséget ígérő estélyen résztvegyen és azzal egyttal biztosítsa az estély sikerét. Ez elmaradni bizonyára nem is fog.

Női divat szövetek, mosó ruha kelmék mélyen leszállított áron kaphatók Szenkovits János utódánál. Olcsó maradékok

Tavaszi idényre megérkeztek már a kiváló gyártmányu, legjobb minőségű belföldi és angol gyapjúdivat férfiruha szövetek, melyekből mérték után minden izlésnek megfelelő ruhákat megrendelésre készítet Szenkovits János utóda férfi divat osztályában Székelyudvarhelyen.

Titkári jelentés.

A székelyudvarhelyi körű méhészet-egyesület 1909. évi működéséről.

Irta: Gál Imre titkár.

Folytatás.

Ki győzné egy szerény jelentés keretében felsorolni azon beható körülményeket, melyek székely méhésztűnket aláásták? Érezzük és tudjuk ezt mindannyian s úgy vélem, hogy nem a panaszok felsorolására nem is a szomorú tényállás okának kiderítésére jöttünk ma össze ily számosan, hanem orvosolni a bajokat szánalni a velünk szembe helyezkedő akadályokat, életre hívni a kialvó félben udvarhelymegyei méhészetet.

Bárhol járunk a Székelyföld terein palota vagy kunyhóba tegyük lábainkat, a nyomorúság és szükség egy ugyanazon szavai és jelei tátognak felénk. Megelégedést, csendes, nyugodt, boldog életet hiába keresünk. Elmúlt az, miként elmúlt a nap alatt s marad vigasztaló birtokunkban egyedül az emlékezés. A költő szava korunkra talál legjobban:

Rosz idöket élünk, rossz csillagok járnak, Kifordult kerek e rozzant világnak!

Tényleg kifordult! A földmives a föld terméketlenségéről, a nyomasztó munkás viszonyokról; az iparos a gyenge vagy hamisított, de mérgező drága anyagról és az ipar pangásáról, a tisztviselő a tulságig feszített élelmiszerek és ipar áruk drágaságáról panaszkodik. Lépten-nyomon

az elégtelenség panaszos hangjai, az elkeseredés, a gyöttrő aggodalom kétségbeejtő szavai hangzanak fel. Hát van-e, lehet-e rend és béke a nagy világban ilyen disszonáns körülmények között, ha a viszonyokkal és igényekkel megalkudni nem bírunk vagy nem akarunk? Sohasem!

A megélhetésért vívott küzdelemben, mint fejtét vesztett harcos, mindenfelé kapkodunk, minden téren keressük a boldogulást és sehol se találjuk azt fel. Mig nálunk a gyógyszerítárok külföldről szerzik be méz és viaszszükségletüket s egyes értékesítő osztályok és szövetkezetek óriási mennyiségben importálnak a nyugati államokból, közfogyasztásra mézet és viaszt, addig mi összetett kezekkel nézzük mint apad erszényünk s vándorol külföldre több 100,000 magyar korona csak ezen termékekért is. Üresen áll a székely ember kertje évről-évre, ott szárad a virágok kelyhében a tenger kincset érő nektár s hiúsul meg a méhtenyésztés elhanyagolásával a milliókat érő gyümölcstermés. Az anyagi romlás s a létért való küzdelem harcában, mig víjjuk testvérharcunkat, addig a nyugati államok népkultúra és a mezőgazdasági civilizációjában messze túlhaladtak bennünket s a méhészet jövedelmezőségének oly fényes példáját mutatják fel, minőt nekünk elérhetni későre adatik meg Szászország, Krajna, Thüringia stb. tartományokban alig van család illetve lélek, melyre egy-egy méhcsalád ne esnék! És nálunk? Még egyhatod méhcsalád is alig-alig jut egyénenkint. Hol állunk csak a méhészet terén ez országokkal szemben? Nem döbben-e meg a hazáért aggódó lélek országunk, de főképp a Székelyföld ily nyomorúságos elmaradottságán? Pedig éghajlat, flóra, föld és talajviszonyok csaknem olyanok, sőt kedvezőlenebbek, mint nálunk! Vezetésre volnánk hivatva az európai államok között a méhészet terén, mondja báró Ambrózi Béla s nem ok nélkül, mert Clío a mi édes hazánkat mondja tejjel és mézzel folyó tartománynak. Régi kedves emlék már a magyar nép gazdaksága s a föld bősége, mely mint rege él az unokák ajakán, valójában nyomor és bánat tanyája. Okuljunk a multon enyhítsünk a sorson s keressük mindazt, mely a létkérdésre enyhítőleg hathat. Számtalan egyént mentett meg az anyagi romlástól s adott vissza a tisztas életnek a méhészet. Sokan vannak széles e hazában, kiknek önálló kenyérkeresetük a méhészet! Hát csak mi vagyunk azok az éhhalálra váró, kik a kicsinyesnek lázó, kevés tőkét igénylő méhészetben a jövedelmezőséget feldedezni nem bírnók? Nem hiszem!

Napjainkban, midőn a székely nép az üldöző sors ellen menekülendő, a hazai tisztas munka helyett vándorbotot vesz kezébe s idegen világrészeknek lesz rabszolgája, nem-e volna célszerű, ha ezen hazátlan bujdosók az édes anyai föld kebelén a szellemi és erkölcsi életet felemelő s tisztességes jövedelmet biztosító méhészkedésre, kertészkedésre adnák fejüket s hazánk közgazdaságának

kifejlődésében továbbra is számottevő tényezők maradnának. Egyesületi működésünk révén erős a hitem, hogy Udvarhelymegyének nemcsak egyetlen egy Ambrus Andrása lesz, kire mint hatalmas példára hivatkozhatunk a méhészet jövedelmezőségét illetőleg s kiket oda állíthatunk a reménytelen bujdosó elé, — visszatérésre bírva.

Dus kincses bánya a méhészet s az ezt kiegészítő kertészet, csak legyenek ügyes bányászok, kik a benne rejlő jövedelmet kiaknázzák tudják.

A mai korban nemcsak az anyagi jövedelemért kell felkarolnunk a méhészetet. A kor szelleme romlott, irány a veszedelmes. Az emberiség szíves lelke az állatiasságban keresi gyönyörét, élvezetét. S ha elfajulásában az állatiasságig ment az ember álljon hát itt az állatvilág legutolsó neméből a Hymenspterákból az Opis melissa... Tulajdonságaival, társas életének fenséges példájával, az ösztöni megnyilvánulás erejével, tisztaságával igazi tiltakozója az énnel megáldott emberiség származás süllyedésének. Itt van a példa! Nincs család, nemzet, állam, mely oly rendszeres egyetértésben élne, mint a méhcsalád. Élete a legtökéletesebb állam forma. Valahányszor méhesemben vagyok, a természet legregebb templomában állok, hol munkával, páratlanul álló szorgalommal köszönt a méhek harmónikus zsolozsmája. Ihletet ad, mely tisztítja a romlásra hajlandó emberi szívet, életeti az Istennek eljegyzett lelket.

Tanulok tőle kötelesség teljesítést, szorgalmat, munkásságot, salaktalan szeretetet Istenem, családom, hazám s fellebbvalóimmal szemben. „Exempla trahunt — a példa von. Régen istenes embereknek tekintették a méhekket foglalkozókat. Ha a mai társadalmi világban sok méhészt volna, merem állítani, nem volna annyi elégtelenség, szellemi és erkölcsi romlás, mint ma van. A méhcsalád élete lemondásra int — békétiübbé tesz.

Nem fogja-e megtanítani népünket s mindnyájunkat méhészet a társadalmi megújulás kialakulásával természeti törvényeire, mely elveknak oly gyönyörű kifejezését adta Madách az „Ember tragédiájá“-nak III-ik színében szólva:

Látad a hangyát és a méhrajt, Ezer munkás jár dörén össze-vissza, Vakon cselekszik, téved, elbukik. De az egész, mint állandó egyén Együttleges szellemben él, cselekszik S kitűzött célját bizton létesíti.

Közszükségletünk, anyagi romlásunk és bajaink enyhítésével, meghozza áldását a népek szellemi és erkölcsi életében is, mert a méhnek értelemre valló fenséges tulajdonságai, az egészséges társadalmi élet sarkalatos törvényei. Egyesületünknek leendő feladata a méhészet széleskörű elterjesztése e vármegyében minden részében. Hiszem, hogy a nép vezetésére hivatott papok és tanítók s az egyet tagjai, nem fognak elzárkózni eszméink terjesztése elől s vállvetett munkásságunk, ha nem is oly hamar, mint azt óhajtuk, de meg fogja hozni a székely méhészet váltását rövid időn belül. (Folyt. köv.)

Ne téovázzék, ha fáj a feje, hanem használjon azonnal

Beretvás - pastillát

Az 10 perc alatt a legmakacsabb migránt és fejfájást elűszítja. — Orvosok által ajánlva. **Ara 1:20.** Kapható minden gyógyszerárban. — Készlet: Beretvás Tamás gyógyszerész 3 dobozzal ingyen postaköltségen — szállítva.

2213—1910 tkvi. szám.

Hirdetmény.

Korona községre nézve az 1892. XXIX. t. c. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekjegyzőkönyvbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztével.

Ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886 évi XXIX. t. c. 15. és 17. §-ai alapján ideértve a §-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5 és 6 §-ában és az 1891 évi XVI. t. c. 15. §-ának a pontjában foglalt kiegészítéseit is valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-a és az 1891. XVI. t. c. 15. §-b pontja alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis 1910. évi szeptember hó 15. ig bezárólag a tkvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886 évi XXIX. t. c. 17. és 18. §-ának esetei ben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5 és 6 §-ában foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése elleneben ellentmondással elni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1910. évi szeptember hó 15. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok kik az 1. 2. pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólításukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz 6 hónap alatt vagyis 1910. évi szept. hó 15. ig bezárólag a tkvi hat. nyújtsák be mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogának sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Székelyudvarhelyen, 1910. évi február hó 28. án.

Zsoldos Benő
kir. tvszéki albiró.

Szám 2037—1910. tkvi.

HIRDETMEY

A m. kir. Igazságügyminiszter 1906. évi július 6-án 14114—906. szám alatt elrendelte, hogy az oklándi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság hoztatózó **Felsőrákos** község telekjegyzőkönyveibe felvett mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29. t. c. 1889. 38. t. c. és az 1891. évi 16. t. c. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t. c. cikkbe szabályozott eljárás, és ezzel kapcsolatban a telekkönyvi bejegyzések helyesbítése fogantatosíttassék. E célból a helyszíni eljárás a nevezett községben 1910. évi április hó 12-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhívatnak:

1. mindazok, kik a tkvkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tkvi hat. kiküldöttje előtt a kit. határnapon kezdődő eljárás folyamata alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. évi 29. t. c. 15—18 §-ai és az 1889. évi 38. t. c. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben ez uton jogait nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől esznek és

3. azok kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyisint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztésére kérelmezzék, illetve, hogy a törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezménytől esznek.

A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság.

Okland, 1910. évi március hó 2.
Dr. Földes Miklós
kir. aljárásbíró.

FOGORVOS PERL JÓZSEF

American Dentist
legközelebb Székelyudvarhelyre érkezik és megkezdí fogorvosi rendelését.

Új és használt kocsik

jutányos árban kaphatók:
Balázs Sándor kocsigyártó és fényező
üzletében Székelyudvarhelyt, Kossuth-utca 52. sz. alatt Kocsijavításokat és tapezirer munkákat elvállal és pontosan teljesít.

Értesítés!

A nagyérdemű helybeli és vidéki hölgyközönség tudomására adom, hogy Budapestén a **női divatkalap készítését** teljesen elsajátítottam. Üzletemet Iskola-u. 8. sz. alatt saját lakásomon **április 1-től** megnyitóm.

Bécsi, párisi modell kalapok, valamint saját készítményeim gyermekek és felnőttek részére, készen, vagy megrendelés szerint, mindennemű kivitelben.

Mindennemű **átalakítás** pontosan és jutányosan eszközöltetik úgy helyben, mint vidékre.

Szíves pártfogást kér
kiváló tisztelettel:
Szász Berta.

Gyapjufésülő gép,

egészen új, 4 hónapig volt használatban, jól működő, löerős, reformator benzinnel, **jutányos árban megvehető.** Értekezni lehet Ferentzy Andor tulajdonosnál Szentgyházasfaluban.

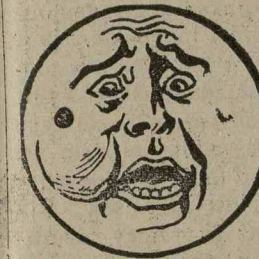
Czell Frigyes és Fiai

bortermelők és bornagy kereskedők

Medgyes.

Legjobb beszerzési forrás termeszettadta valódi erdélyi hegyi borokban. Hordókban és palackokban. Kitűnő sajáttermés és vörös borok.

Gyötrelmesebb, kínosabb fájdalom a fogfájásnál alig van; ezer meg ezer ember szenved benne, pedig nem kénytelen vele, mert örökre megszabadul tőle az, aki Sztraka-Ment-

hol fogszap-
panját használja. Ára majolika szelencében 1 K., melyhez a fogápolásról egy tudományos színvonalon álló érte-

kezés van mellékelve. Gyógytárakban, drogériákban stb. kapható 1 koronáért. 3 drbt 3 koronáért bérmentve küld Sztraka gyógyszerész Mohol. Kapható: Solymossy János örökösei féle és Nagysolymosi Konez Armin féle gyógytárban Székelyudvarhelyt.

Amortizációs

tisztviselői kölesön

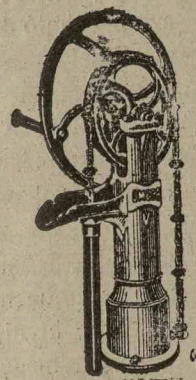
ügyekben

díjmentes felvilágosítást nyújt az „O. m. I. ált. tisztviselő-egylet kolozsvári képviselőségé”

KOLOZSVAR

erenc József-ut 7. a szám.

Válaszbélyeg csatolandó.

A világ legjobb, legbiztosabb és legolcsóbb kutszivattyuja az

„Omega”
lánckut.

Mert rendkívül sok vizet ad.
Mert kis gyermek kezelheti.
Mert soha be nem fagy.
Mert soha nem romlik.
Mert mindenki felszerelheti és karbantarthatja.

Árpalány

3 évi jótállás.
Magyarlánckutvállalat
Farkas J. Budapest, Felső-Erdőcsor 12.

Szoptatós dajkának

ajánlkozik Ilyés Sándor Mari Székelypálfalva (Udvarhelymegye, posta-ügynökség).

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy nagyon bizonyított háziorvos, mely már csak év óta legjobb bedörzsölésnek bizonyult készvényénél, oszónál és meghűlésekénél

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 140 és K 2—és ügyszólván minden gyógyszertárban kapható. —

Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest. Dr. Richter gyógyszerész az „Arany oroslánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Nagy tavaszi szövet- és selyem-vásár Weiner Matyas

divatáruházában,

Budapest, VI. k. Andrássy ut 3.

Eladásra kerülnek:

120 cm. széles 55, 68, 98 kr. és feljebb
Diagonál Cheviott 55, 75 kr. és feljebb
120 cm. széles S-erge 98 kr. és feljebb
Kamgarn 19, 24 és 35 krajcár
120 cm. széles Tavasz 25, 32 és 4 krajcár
angol kelmék 32, 45, 55 és 75 krajcár
Perkalin a legjobb gyártmány Mosó daalín remek minták
Angol zefírek Selyem u 39, 45, 55, 75 kr. és felj.
ha vászón Fehér áttört batizsok 24, 28, 35 k. és felj.
Maderia és lég-hímzések 48, 55, 65, 75 és felj.

Mosó grenadin ujjonosság 85 és 115. Pongis és Louisin selyem 58 és 68 kr. Taffota ruha selyem 65, 85, 95 és 115 kr.

Dupla sz. nyers mosó selyem 98 és 145 kr. Nagy választék francia és angol kosztüm kelmékben, csipkészővetek, ruhadiszek, szalag, fátoly és mindennemű női pipere cikkekben

Mintákat vidékre szívesen küldök.

20 koronán felüli megrendeléseket bérmentve szállítok.

Divatos női és férfiruhák

megrendelése előtt, mindenkinek érdekeben áll, hogy

Jakabos Miklós

okl. férfi és női szabástanító legújabb mintáit megtekintse Székelyudvarhelyt.

Az 1910 évi tavaszi idényre személyes tapasztalatokat szerzett tanulmányútjában és így bármely igényt minden tekintetben kielégíteni képes.

Készít divatos polgári, papi és egyenruhákat, női felöltöket, kosztümöket, gallérokat stb. a legújabb divat szerint méltányos árban.

Városi és vidéki férfi és női szabók, valamint kezdő varrólányok is, kik a finomabb munkák szabását és varrását elsajátítani kívánják, tanításra bármikor jelentkezhetnek.

Egy szegényebb sorsu leányt díjtalanul hajlandó úgy a szabás-, mint varrásban kiképezni.

BORI!

Fernengel Gyula székelyudvarhelyi bornagykereskedőnél

a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható.

Sírkövek és lépcsők

mindenféle kivitelben a legbiztosabb árak mellett kaphatók:

Imreh Márton
kőfaragó és sírkőraktárosnál Székelyudvarhelyt, Kossuth-utca 52. szám alatt.

Névjegyek,
Meghívók,
Eljegyzési
és Esküvői

valamint gyászjelentések,

ugyisint mindenféle könyvnyomdai és könyvkötői munkálatok izléses kivitelben, gyorsan és pontosan készülnek

Betegh Pál

villamos územre berendezett könyvnyomdát és könyvkötő-intézetet Székelyudvarhelyt, Kossuth-utca 31. sz. alatt.

Vidéki megrendeléseket azonnal elintézi.